

Є. Н. Дичко, Ю. В. Хотімська, І. Б. Зебзеєва

КРОВОПОСТАЧАННЯ ТКАНИН РОТОВОЇ ПОРОЖНИНИ ПРИ ПАРЕСТЕТИЧНОМУ ФЕНОМЕНІ

ДЗ «Дніпропетровська державна медична академія МОЗ України»

Пошуки справжніх чинників виникнення та механізму розвитку бальового і парестетичного феноменів покривних тканин порожнини рота ї обличчя хворих досі актуальні [1, 2, 3]. Тому є пояснення – адже успіх лікування та профілактики такого феномена цілком залежать від розуміння природи патологічного процесу, виконання лікарських заходів етіотропного та патогенетичного спрямування, що уможливлює повноцінний кінцевий лікувальний ефект. Численні наукові спостереження осіб, що хворіють на різні бальові та парестетичні синдроми, якими є невріти, невралгії, каузалгії, гlosalгія і гlosodinія, підтвердили значення порушень центральної, периферичної та вегетативної нервової системи, ендокринних органів, кровоносних судин різного калібра. Патологія кровопостачання занадто чутливих тканин стоматологічної локалізації неминуче супроводжується виникненням патологічних змін дистрофічного характеру [4, 5, 6]. Ішемія тканин у ділянці мікроциркуляторного русла завжди провокує різного ступеня гіпоксію та розлади біохімічних реакцій із накопиченням у них білкових ноцицептивних комплексів, які подразнюють чутливі сенсорні прилади і викликають появу бальового та парестетичного феномена [7, 8, 9]. Тому є припущення про участь кровоносних судин різного калібра, в тому числі на рівні мікроциркуляції, у формуванні важливих ланок ланцюга механізму розвитку

болю та парестезій у покривних тканинах порожнини рота, що клініцистами діагностуються як гlosalгія та гlosodinія. Але глибокого дослідження в цьому аспекті не проводилося.

Тому метою дослідження стала оцінка характеру кровопостачання м'яких тканин порожнини рота в ділянках, найбільш уразливих бальовим та парестетичним синдромом, для уточнення патогенезу гlosalгії і гlosodinії та призначення засобів патогенетичного спрямування.

Матеріали і методи дослідження. В умовах стаціонарного відділення було обстежено 150 хворих на гlosalгію (49) та гlosodinію (101 особа), а також 30 клінічно здорових осіб адекватного віку (45-71 рік). Усі хворі скаржилися на постійні протягом денного часу відчуття пекучого болю чи парестезій у слизовій оболонці язика, губ та щік. Одночасно з цим вони відчували зниження салівациї аж до сухості в роті, при цьому суттєвих візуальних змін покривних тканин ротової порожнини не виявлено. Більшість хворих звернулися по лікарську допомогу в перший рік із початку захворювання (92 особи), а менша частина не могла позбутись таких відчуттів до 3-х років (40) і навіть більше 3-х років (18 осіб). Інтенсивність бальового та парестетичного синдрому за відчуттями характеризувались як інтенсивна в 62 та помірна у 88 осіб. На обстеженні за участі лікарів – інтерністів у всіх хворих виявлені соматичні патологічні зміни серцево-су-

динної, нервової, ендокринної та травної систем у більшості в поєданні. Хворі протягом 3-4 тижнів отримували лікувально – профілактичний комплекс, узгоджений із лікарями – інтерністами, основу якого складали нейро – та психотропні засоби, симпатолітики, сугестивна терапія, релаксація за Клайном і Клейнзорге.

У хворих та здорових осіб досліджено характер кровопостачання тканин язика (кінчик) та обох губ і щік за допомогою реовазографії в статиці та після функціональної проби на нітрогліцерин. При цьому користувалися стаціонарним реографом РГ-4 та реєструючим пристроям – четыриканальним електрокардіографом «Элкар-4» зі швидкістю руху паперу 25 мм/сек. Реограми отримували вранці, нарешті, після 15-хвилинної адаптації обстежуваного в позиції лежачі. З метою отримання реографічних кривих точно й об'єктивно використано спеціальний авторський електродний пристрій у вигляді прищіпки (винахід підтверджено), важливим елементом якого є дозована фіксація електродів на язиці, губах і щіках при індивідуальному об'ємі тканин у кожного обстежуваного. Оптимальним тиском електродів має бути 5 кПа (60 мм рт. ст.), за нашими дослідженнями. Отримані реограми оцінювали візуально (якісно) та математично (кількісно) за загальноприйнятими рекомендаціями. Розраховували значення α (в сек.), РІ, КТН, КА та ІПО (в%). Якісна оцінка дозволила визначити реогра-

Таблиця 1

Стан кровонаповнення тканин щік і язика при глосалгії та глосодинії за даними реовазографії

Обстежені	Сто- рон а заміру	Показники реовазографії									
		реограма тканин щік					реограма тканин язика				
		а сек	PI	KTH	ІПО %	КА %	а сек	PI	KTH	ІПО %	КА %
Здорові особи (n=30)	зліва	0,11 ±0,01	1,93 ±0,05	1,80 ±0,05	65,1 ±4,0	7,0 +1,4	0,10 ±0,02	1,81 ±0,06	1,52 ±0,08	57,9 +2,9	17,0 ±3,1
	справа	0,11 ±0,01	1,90 ±0,10	1,81 ±0,06	63,6 ±3,3		0,10 ±0,01	1,85 ±0,05	1,49 ±0,07	58,2 ±3,1	
Хворі на глосалгію (n=150)	зліва	0,24* ±0,2	1,26* ±0,09	1,30* ±0,06	150,7* ±12,1	25,8* ±5,2	0,20* ±0,01	1,42* ±0,08	1,27* ±0,06	142,2* ±10,0	38,8* ±9,2
	справа	0,24* ±0,2	1,30* ±0,12	1,40* ±0,05	167,5* ±13,9		0,19* ±0,01	1,47* ±0,08	1,30* ±0,05	151,5* ±13,2	

Примітка: * – у всіх випадках замірів пеографічної хвилі у хворих на глюкозелю відмінності достовірні ($p < 0,05$) відносно здорових.

Таблиця 2

Стан кровонаповнення тканин губів при глосалгії та глосодинії за даними реоазографії

Обстежені	Сторона заміру	Показники реовазографії									
		реограма тканин нижньої губи					реограма тканин верхньої губи				
		α-сек	РІ	КТН	ІПО %	КА %	α-сек	РІ	КТН	ІПО %	КА %
Здорові особи (n=30)	зліва	0,13 ±0,01	1,73 ±0,07	1,78 ±0,09	55,5 ±3,4	10,10 ±2,5	0,11 ±0,01	2,25 ±0,17	2,15 ±0,07	60,7 ±3,5	22,8 ±3,0
	справа	0,12 ±0,01	1,72 ±0,07	1,79 ±0,08	55,7 ±2,9	10,10 ±0,02	2,27 ±1,19	2,12 ±0,07	60,6 ±3,1	22,8 ±3,0	
Хворі на глосепсію (n=150)	зліва	0,22* ±0,01	1,25* ±0,11	1,35* ±0,05	157,3* ±17,5	38,8* ±10,3	0,22* ±0,01	1,60* ±0,08	1,39* ±0,07	157,9* ±14,1	46,8* ±10,1
	справа	0,20* ±0,01	1,29* ±0,11	1,45* ±0,06	141,3* ±11,0	37,8* ±10,3	0,21* ±0,01	1,67* ±0,10	1,60* ±0,08	126,9* ±10,3	46,8* ±10,1

Помітка^a – усіх виробів, що містять географічну інформацію у хворих на гвосалгію відмінності достовірні ($p < 0.05$) відносно здорових.

ми нормотонічного, гіпертонічного, дистонічного та гіпотенічного типу.

Цифрові дані підлягали статистичному аналізу за методикою О. І. Сукманського (1980).

Результати та їх обговорення. Характер кровопостачання тканин язика, губ та щік у хворих на глосалгію та глосодинію проаналізовано за візуальною та математичною оцінкою реовазограм. Такі дані мають особливу цінність, оскільки вивчали ступінь змін мікроциркуляторного русла безпосередньо в ділянках реалізації бальового та парестетичного синдромів. Основні математичні

показники реограм у хворих та здорових осіб контрольної групи представлені в табл. 1 і 2. Отримані дані свідчать, що кровонаповнення м'яких тканин язика, щік і губ суттєво відрізняються в осіб, хворих на бальовий та парестетичний феномен, у порівнянні зі здоровими. Особливо, майже в два рази, кровонаповнення тканин уповільнюється за терміном цього процесу (2), що свідчить про тонічну нагрузку мікроциркуляторної системи в ділянках маніфестації патологічного стану та супроводжується пекучими болями і парестезіями. Це підтверджується і величиною індексу периферичного опору (ІПО), що збільшується в абсолютних цифрах у 2,5 рази. Привертає увагу і те, що при нейростоматологічному захворюванні має місце асиметрія кровонаповнення тканин, оскільки коефіцент асиметрії (КА) збільшується у 2 – 3 рази відносно показників у здорових осіб. Особливо виразні такі зміни в щоках і нижній губі. Суттєво зменшуються показники реографічного індексу (РІ) та коефіцієнта тонічної напруги (КТН). Усе це свідчить про чітку закономірність негативних змін кровонаповнення та кровопостачання покривних тканин порожнини рота в нейростоматологічних хворих, особливо тих ділянок, де реалізуються бальові та парес-

тичні явища. Разом з тим, чітких відмінностей у кровонаповненні цих тканин залежно від інтенсивності чи терміну захворювання не встановлено, що свідчить про адаптацію судинної сітки та незалежність клінічних проявів від порушень нейросудинної регуляції. Цікаво, що функціональна проба на нітрогліцерин майже не змінювала візуальні та математичні характеристики реовазограм на відміну таких у здорових осіб.

За даними візуальної оцінки реовазограм слід зазначити, що в переважній більшості випадків (90,6%) вони належали до реограм гіпертонічного типу. І лише в 9,4% був дистонічний тип реограм.

Отже, отримані шляхом реографічного дослідження тканин порожнини рота дані достатньо об'єктивно та переконливо свідчать про суттєві порушення кровопостачання в ділянках реалізації бальових і парестетичних відчуттів. Основною причиною подібних порушень стає гіпертензія судин мікроциркуляторного русла як важливої ланки ланцюга патогенезу патологічних станів. Можна припустити, що порушенний кровообіг у бік ішемії тканин супроводжується не лише зменшенням транспорту необхідних для нормального обміну речовин та збоченням біохімічних процесів, а й насамперед зниженням

рівнем забезпечення киснем. У таких умовах гіпоксія покривних тканин порожнини рота стає пусковим механізмом виникнення бальового та парестетичного синдрому, як і в інших органах організму хворої людини при патологічних змінах. Можна стверджувати, що в механізмі розвитку болю і парестезії при глосалгії та глосодинії провідними ланками є судинна і гіпоксична.

Висновки

1. Реографія тканин порожнини рота при бальовому і парестетичному синдромі є об'єктивним та цінним способом дослідження механізму розвитку патологічного процесу.

2. Доведено, що в 90 % випадків глосалгія та глосодинія супроводжуються гіпертензією мікроциркуляторного русла в ділянках реалізації болю та парестезії.

3. У реографічній кривій з оцінкою кровонаповнення язика, губ та щік хворих показники а, ІПО і КА у 2-3 рази збільшені в порівнянні з такими в здорових осіб.

4. Отримані дані з реографічного дослідження покривних тканин порожнини рота при глосалгії та глосодинії свідчать про провідну роль у патогенезі бальового та парестетичного синдромів порушень кровопостачання, тобто поломок на рівні судинної гіпоксичної ланки цього ланцюга.

Література

1. Дичко Е. Н. Глосалгия (аспекты патогенеза и лечения): автореф. дис. на соискание учён. степени д-ра мед. наук спец. 14.01.22 «Стоматология» / Е. Н. Дичко. – М., 1982. – 37 с.
2. Дичко Е. Н. Характеристика стану гемодинамики та чутливости при глосалгии / Е. Н. Дичко, Т. В. Ковал, А. В. Самойленко // Український стоматологічний альманах. – 2009. – №6. – С. 15-16.
3. Яворская Е. С. Патогенез парестезий при глосодинии / Е. С. Яворская // Врачебное дело. – 1966. – №10. – С. 87-91.
4. Сукманский О. И. К вопросу о нервнотрофических процессах в полости рта: автореф. дис. на соиск. учён. степени канд. мед. наук: спец. 14.03.03 «Патологическая физиология» / О. И. Сукманский. – Одесса, 1958. – 23 с.
5. Волкова О. В. О строении, функциональном значении и системной принадлежности нервных приборов языка // Патологическая физиология. – 2001. – №2. – С. 62-63.

6. Логинова Н. К. Количественная характеристика влияния конstrictорных волокон шейного симпатического нерва на резистивные сосуды нижней челюсти / Н. К. Логинова, В. М. Хаютин // Стоматология. – 1974. – №5. – С. 3-6.
7. Postnatal human dental pulp stem cells in vitro and vivo // Proc. Natl. Acad. Sci USA. – 2000. – Vol. 97. – P. 13625-13630.
8. Albert E. Einige Sehnenre Sehnenre Erkrankungen des Zunge / E. Albert // Wien. Med. Pz. – 1985. – Bd. 26. – S. 42-43.
9. Zaper C. Psychosomatic aspect of glossodinia / C. Zaper // Actue Odontostomatue. – 1974. – Vol. 108, №74. – P. 661-666.
10. Myslinska M. Ksezostomia / M. Myslinska // Cuas. Stomatolog. – 1963. – Vol. 16, №1. – P. 29-34.

Стаття надійшла
10.08.2012 р.

Резюме

Обследовано 150 больных с глоссалгией и глоссодинией в возрасте 45-71 года, болевших в течение 1, около 3-х и более 3-х лет. Отмечена интенсивность боли и парестезий в ротовой полости как интенсивная и умеренная (1:2). Проведена реновасография тканей языка, губ и щек с визуальной и математической оценкой реографической кривой. Установлено, что у 90% больных кровенаполнение исследуемых тканей затруднено из-за гипертензии сосудов, особенно чувствительными были показатели с. ИПС и КА реографической кривой. Предполагается, что основными звенами цепи патогенеза боли и парестезий являются сосудистое и гипоксическое звено.

Ключевые слова: глоссалгия, глоссодиния, реновасография, патогенез, гипертензия.

Резюме

Обстежено 150 хворих на глоссалгію та глоссодінію у віці 45-71 років, що хворіли протягом 1, біля 3-х і понад 3-х років. Виявлена інтенсивність болю та парестезій у ротовій порожнині як інтенсивні та помірні (1:2). Проведена реновасографія тканин язика, губ та щік із візуальною та математичною оцінкою реографічної кривої. Установлено, що в 90% хворих кров'яна піннення тканин, що досліджувалися, утруднене через гіпертензію судин, особливо чутливими були показники с. ІПС і КА реографічної кривої. Припускається, що основними панкками ланцюга патогенезу болю та парестезій є судинна і гіпоксична ланки.

Ключові слова: глоссалгія, глоссодінія, реновасографія, патогенез, гіпертензія.

Summary

The examination of 150 patients with glossalgia and glossodynia at the age of 45-71 being ill within 1 year, about 3 years and over three years was carried out. Pain intensity and paresthesia in oral cavity was specified as intensive and moderate (1:2). The renovasography of tongue, lips and cheeks tissues with visual and mathematic evaluation of rheographic curve was conducted. It was determined that in 90% of patients blood filling of the examined tissues was complicated due to vessel hypertension, especially sensitive were IPS and KA indices of rheographic curve. It is supposed that vessels and hypoxic components are the main components in the chain of pain and paresthesia pathogenesis.

Key words: glossalgia and glossodynia, renovasography, pathogenesis, hypertension.